

**Amnesty International Norge
Landsmøte 2025**

**Arbeidsgruppe:
Menneskerettigheter**

Innhold

MR 01/25: Vedtaksforslag om arbeid for kvinners rettigheter i Afghanistan	2
MR 02/25 Forslag til landsmøteuttalelse: Urfolks rettigheter	3
MR 03/25 Forslag til landsmøteuttalelse: Europe: Stop punishing Palestinian solidarity and start punishing those who commit genocide.....	4

MR 01/25: Vedtaksforslag om arbeid for kvinners rettigheter i Afghanistan

Fremmet av: Nafisa Amini og Kine Brenna fra Amnesty for kvinnerettigheter

Forslag til vedtak: Amnesty Norge skal arbeide for kvinners rettigheter i Afghanistan ut ifra den til enhver tid gjeldende situasjonen i landet.

Ordinært vedtaksforslag til Amnesty Norges landsmøte

Bakgrunn for vedtaksforslaget:

Amnesty International og FN har dokumentert disse alvorlige menneskerettighetsbruddene og anerkjent situasjonens omfang og alvor.

Begrunnelse for vedtaksforslaget:

Siden Talibans maktovertakelse i august 2021 har kvinner i Afghanistan blitt utsatt for omfattende og systematisk undertrykkelse. De er fratatt grunnleggende rettigheter som utdanning, arbeid, retten til forsamling, ytringsfrihet og fri bevegelse, og står overfor vold, tvangsekteskap og vilkårlige arrestasjoner. Denne situasjonen utgjør en form for kjønnsapartheid, der Taliban aktivt diskriminerer og undertrykker kvinner på grunn av deres kjønn.

Hva kan Amnesty i Norge gjøre:

Amnesty Norge skal jobbe for kvinnerettigheter i Afghanistan og dette kan for eksempel innebære:

- Lobbyarbeid og politisk påvirkningsarbeid for annerkjennelse av kjønnsapartheid i Afghanistan
- Synliggjøre menneskerettighetsbrudd
- Kampanjer

Beskriv hvor i Amnesty i Norges nasjonale strategi vedtaksforslaget passer inn:

Som nevnt ovenfor utsetter Taliban kvinner og jenter i Afghanistan for systematisk undertrykkelse og diskriminering. De fratrar dem grunnleggende rettigheter, inkludert tilgang til utdanning, fri bevegelse og ytringsfrihet i det offentlige rom, utelukkende på grunn av deres kjønn. I tillegg blir også religiøse minoriteter og etniske grupper utsatt for diskriminering, og personer som kritiserer Taliban, risikerer fengsling eller henrettelse.

Dette vedtaksforslaget stemmer med punkt1 i stolpe1 som handler om ytringsfrihet. At Amnesty «Står opp for ytrings, forsamlings, og organisasjonsfrihet og rettsikkerhet når dette settes under press, ved å støtte og beskytte menneskerettighetsforkjempere og andre.

Vedtaksforslaget passer med punkt 1, 2, og 3 Stolpe 2: En verden fri for diskriminering. At Amnesty i punkt 1, stolpe 2 «Står opp mot alvorlige tilfeller av diskriminering særlig knyttet til kjønn, etnisitet og helse både internasjonalt og i Norge», at Amnesty i punkt 2, stolpe 2 «Arbeider for rettighetene til mennesker på flukt og i kriser ved å styrke internasjonale og nasjonale løsninger på kort og langt sikt» og Amnesty i punkt 3, stolpe 2 «Arbeide for å sikre seksuell og reproduktiv helse og rettigheter internasjonalt ved å støtte internasjonale prosesser og arbeid i andre land». Alle disse punktene understreker behovet for at Amnesty intensiverer sitt arbeid med Afghanistan og systematiserer innsatsen for å drive lobbyvirksomhet med mål om å få kjønnsapartheid anerkjent i landet.

Innstilling fra styret til vedtaksforslag om arbeid for kvinners rettigheter i Afghanistan

Styret takker Nafisa Amini og Kine Brenna fra Amnesty for kvinnerettigheter for det innsendte vedtaksforslaget.

Etter gjennomgang av vedtaksforslaget innstiller styret til landsmøtet å støtte vedtaksforslaget.

Forslaget vurderes av styret til å være klart formulert, og ligger som forslagsstillerne viser godt innenfor Amnesty i Norges strategi. Arbeid for kvinners rettigheter har lenge vært en viktig del av Amnestys arbeid, og få steder er disse rettighetene mer under press enn i Afghanistan.

Styret er innstilt på å bruke de muligheter som oppstår til å jobbe for kvinners rettigheter i Afghanistan. Styret vil imidlertid gjøre oppmerksom på at Amnesty i liten grad har jobbet med research og rapporter fra Afghanistan, ut ifra et internasjonalt prioriteringsperspektiv og begrensede ressurser ved det internasjonale sekretariatet. Dette setter begrensninger på hva Amnesty Norge har å jobbe ut ifra i sitt arbeid.

MR 02/25 Forslag til landsmøteuttalelse: Urfolks rettigheter

Forslagsstiller: Amrit Singh og Styret

Amnesty International Norge anerkjenner og støtter urfolks rett til å beskytte sine menneskerettigheter og sitt livsgrunnlag. Gjennom historien har urfolk blitt utsatt for systematisk undertrykkelse og marginalisering, ofte med tap av tilgang til sine tradisjonelle landområder og ressurser. Dette har blitt ytterligere forverret av trusler fra gruvedrift, olje- og gassutvinning, avskoging for landbruk og andre utviklingsprosjekter.

Urfolks kollektive rettigheter er forankret i internasjonal folkerett. Urfolk har rett til selvbestemmelse og til å kunne avgjøre sin økonomiske, sosiale og kulturelle utvikling. Urfolk har rett til å delta i beslutninger om saker som påvirker deres liv gjennom retten til fritt forhåndsinformert samtykke (FPIC). Gjennomføring av FPIC i nasjonal lovgivning er viktig for å sikre at ikke industrielle utviklingsprosjekter bryter urfolks menneskerettigheter

Urfolk står ofte overfor sterke flernasjonale selskaper med betydelige ressurser, mens de selv bor i land med svake rettssystemer. Dette gjør det vanskelig for dem å oppnå rettferdighet når deres rettigheter blir krenket. Ansvarliggjøring av selskaper er derfor en viktig del av arbeidet med rettsikkerhet og rettferdighet for urfolk. FNs erklæring om urfolks rettigheter, spesielt artikkel 40, understreker urfolks rett til rettferdige og effektive prosedyrer for å løse konflikter og tvister.

Amnesty International Norge mener at implementering av urfolks rettigheter til fritt forhåndsinformert samtykke i nasjonal lovgivning er viktig for å avverge brudd på urfolks rettigheter. Det må også finnes rettslige mekanismer for å stanse og reparere pågående menneskerettighetsbrudd, og holde selskaper ansvarlige for prosjekter de har gjennomført.

Amnesty International Norges Landsmøte 2025 stiller seg bak følgende uttalelse:

«Urfolks rett til fritt forhåndsinformert samtykke i saker som påvirker deres rettigheter må sikres i alle lands nasjonale lovverk, spesielt i saker som dreier seg om naturinngrep i urfolksområder.

Det må finnes rettslige mekanismer som sikrer urfolk rettferdige og effektive prosedyrer for stans, erstatning og oppreisning om menneskerettighetsbrudd har funnet sted. «

Amnesty oppfordrer til internasjonal solidaritet og samarbeid for å sikre at urfolks rettigheter blir respektert og beskyttet på tvers av landegrenser.

MR 03/25 Forslag til landsmøtteuttalelse: **Europe: Stop punishing Palestinian solidarity and start punishing those who commit genocide**

Forslagsstiller: Saleh Samer og Styret

Europe: Stop punishing Palestinian solidarity and start punishing those who commit genocide

At a time where dystopian scenes feel troublingly commonplace, a protest in Berlin's Wittenbergplatz in February— in which marchers called for an end to aggression in the West Bank and an arms embargo on Israel – went even further when police banned the use of any language except German and English.

While protesters sang and chanted in Hebrew and Arabic, they were violently suppressed by police. Arabic music was drowned out by a loudspeaker declaring that “anyone who speaks Arabic endangers public safety.”

This feels unbelievable in a Europe that boasts about its leadership in human rights. Yet unwarranted measures by governments to curtail and punish expressions of solidarity with Palestinians have become increasingly prevalent across Europe in the last two years. In this continued and alarming pattern of repression, Stephen Kapos, an 87-year-old Holocaust survivor, was among many activists called in for questioning by the Met police in London for partaking in Pro-Palestinian rallies.

According to a report published by Amnesty International last year, several European countries have imposed restrictions on pro-Palestinian protests, citing public order and security concerns. The UK has attempted to ban marches and flagged certain slogans as potential endorsements of terrorism. France implemented a blanket ban on demonstrations, while Germany prohibited specific phrases and rallies. In the Netherlands, parliamentarians faced restrictions on using pro-Palestinian language, and Austria adopted a zero-tolerance policy against related activism.

Peaceful protest is a powerful and public way for people to make their voices heard. It has long been a vital means for advancing human rights around the world. However, in Europe, the right of peaceful assembly is increasingly coming under attack, with state authorities stigmatizing, impeding, deterring, punishing and cracking down on those organizing and participating in peaceful protests.

Since President Trump's inauguration in January, there's an alarming crackdown on Palestinian voices, including the unlawful arrest and detention of Mahmoud Khalil, the absurd proposals to unlawfully and forcibly transfer Palestinians from the occupied Gaza Strip – and his decision to impose sanctions against the International Criminal Court.

European countries have a choice to start upholding international law, or continue down the path of undermining the rule of law and endangering us all in the process. Instead of

punishing Palestinians and those expressing Palestinian solidarity, Europe must begin a concerted cooperation effort to prevent, end and punish those who commit acts of genocide and other atrocities.

Europe has long been a fertile ground for manufacturing consent for Israel's apartheid, the illegal occupation of Palestinian territory and now genocide in Gaza. Overly broad and vague counter terrorism laws, increasingly used to suppress freedom of expression, association and peaceful assembly across the continent, have been deployed to punish and deter Palestinian solidarity.

In November 2023, Amnesty International warned that the abuse of such laws could “stop speech cold”. Sixteen months later, its chilling effect has seeped into every workplace, home, school and university.

Since the Hamas attacks on 7 October 2023, many European countries have built on this by hastily constructing a web of laws, policies, resolutions and restrictions that serve to legitimize Israel's genocide in Gaza and other grave violations while curtailing efforts to hold the country accountable.

Additionally, the rise in labeling of protests and protesters against Israel's genocide in Gaza as anti-semitic is alarming. In her August 2024 report on global threats to freedom of expression, the UN

Special Rapporteur Irene Khan documented how the International Holocaust Remembrance Alliance's "working definition" of antisemitism is inconsistent with international human rights law and undermines the fight against antisemitism. Khan argues that in Europe as well as globally, the definition has been used to restrict criticism of Israeli government policies and actions, and stifle growing calls for an end to the violations Israel is committing against Palestinians. The ability to criticise the actions of a state must always be protected.

We are not asking politician in Europe to demonstrate the bravery of Palestinian health workers, journalists or humanitarians who have continued to work in the face of death, injury, arbitrary detentions, enforced disappearances and torture. We are simply asking them to ensure all victims and perpetrators are treated equally, to uphold the rule of law and to revise laws and policies that dehumanize Palestinians and grant impunity to Israel.

Europe must immediately comply with the International Court of Justice's advisory opinion and its international legal obligations to put an end to Israel's illegal military presence in the Occupied Palestinian Territory by September 2025. The first step towards that goal is not to suppress free speech, but by stopping all arms transfers to Israel and introducing a complete ban on trade and business with Israel's illegal settlements.

From restricting protests to overly broad counterterrorism measures, Europe's politicians must also review and tackle the deeply troubling legal landscape that they have constructed that dehumanizes and stigmatizes Palestinians and punishes those who support them, while legitimizing Israel's genocide against Palestinians in Gaza and its violations and crimes in the occupied West Bank.

If Palestinian survivors of a genocide are courageous enough to attempt to rebuild their homes and lives, brick by brick, piece by piece, politicians across Europe must at a minimum abide by and defend international law International law must protect everyone – or it protects no one.